

Generationernes Gud

Andagter

2026

Indhold

Generationernes Gud	3
1. Mindesmærker	4
2. Uudslettelige indtryk	7
3. Tro i generationer	10
4. Bønnevenner	13
5. Syner og drømme	16
6. Bjerge	20
7. Frimodig tro	24

Generationernes Gud

Årets tema for 2026 udtrykker en længsel og tro på, at Gud vil udgyde af sin Helligånd over alle mennesker og virke på tværs af generationerne. Det afspejler sig i denne andagtsplan, som er skrevet med flere generationer for øje.

For børnefamilien er ønsket at være med til at facilitere et større fokus på tro i hjemmet. Vi ved godt, at det kan være svære vaner at løbe i gang – og måske det starter med at læse en halv andagt, to minutters bøn, eller en samtale om tro på vej til skole. Alle skridt er værdifulde.

Brug hele andagten eller dele fra den. Tilføj dine egne historier og illustrationer fra hverdagen, som giver mening netop for dine børn.

For voksne i alle aldre er der ekstra læsestof i de foreslåede bibeltekster, og udfordringerne til at tænke i flere generationer er til os alle, uanset om vi har børn i hjemmet eller ej.

For teenager og unge håber vi, at I vil tage andagterne til jer, for som kirke og fællesskab har vi brug for jeres tro og mod til at bestige bjerge med Gud.

1. Mindesmærker

Læs selv: 5. Mosebog 6,4-9

Min farfar var apoteker. På hans tid kom medicin ikke i en automat med papkasser og pillekrus, men blev opbevaret i fine porcelænskrukker. Det var apotekeren, som tog medicinen fra krukkerne og vejede det af til patienten. Min farfar døde for mange år siden, men hver gang jeg ser en af hans krukker, så bringer det gode minder frem om både min farfar og farmor.

Gud ved at vi nemt glemmer, og det gjorde det jødiske folk også. Så da Gud skulle hjælpe dem med at indrette en hverdag, hvor Gud kunne være til stede og de ville lade ham fylde, så sagde han følgende om Guds ord:

“Bind dem om håndleddet, sæt dem på din pande og skriv dem på dørstolpen som et tegn på, at dine handlinger og tanker og dit hverdagsliv skal styres af Herrens ord.”

5. Mosebog 6,8-9

De skulle ikke lave ansigtsmaling eller kunst på dørene – men det handler om, at have nogle synlige mærker, som minder om, at den usynlige Gud er nær. Gud ønsker at vores helt almindelige hverdagsliv med bleer, madpakker, lektier og kammerater ikke styres væk fra ham, men hele tiden har ham i fokus. Og det kræver altså lidt hjælp undervejs, nogle mindesmærker.

På samme måde som mine farfars apotekerkrummer minder mig om min farfar, sådan har jeg også ting i mit hjem, som minder hjælper mig med at huske på Gud i løbet af min dag. Hvad er der helt konkret i dit og jeres hjem, som minder jer om at tage Gud med i alt, hvad I gør?

Tag handling: I kan finde kreakassen frem og skabe noget, som kan være en synlig påmindelse i jeres hjem. Måske har I et yndlings skriftsted eller et enkelt ord med særlig betydning? Det kan også være I skal på udkig i skabene, i genbrug eller naturen for at finde noget, som I beslutter, skal hjælpe jer til at tage Gud med i hverdagslivet.

Imens kan I tale om, hvad det er ved troen, som er vigtigt for jer at huske på, og hvornår. Måske har I brug for en påmindelse, når I kigger jer i spejlet, eller på vej ud af døren?

2. Uudslettelige indtryk

Læs selv: Josva 4,1-11

Men pas på, at I aldrig glemmer det, I har oplevet med Gud! Må hans undere have gjort et dybt, uudsletteligt indtryk på jer, så I fortæller dem videre til jeres børn og børnebørn.

5. Mosebog 4,9

Jeg har været syg med depression og angst i rigtig mange år, som gør at man tænker virkelig dårlige tanker, især omkring sig selv. Jeg har været indlagt på sygehuset i mange perioder, fået medicin og hjælp, men aldrig noget, som kunne fjerne min sygdom. Jeg havde brug for at sove rigtig meget og kunne derfor ikke være med til at sende mine børn i skole og børnehave om morgenen.

For nogle år siden, da vi var samlet nogle stykker til bøn, greb Gud mirakuløst ind! Jeg fik helt nye tanker, og de gamle tanker forsvandt og kom aldrig tilbage! Det var et mirakel, som gjorde et dybt, uudsletteligt indtryk på hele vores familie og mange omkring os. Kan du forestille dig, hvad det har betydet for mine

Det jødiske folk havde også oplevet nogle store mirakler. Gud havde sendt plager ind over Egypten, ladet dem gå gennem et kæmpe hav uden at få våde sko, og hver morgen vågnede de op til morgenmad direkte fra himlen. Alligevel havde Gud brug for at minde dem om at fortælle miraklerne videre til deres børn. For selv store mirakler går faktisk ret let i glemmebogen.

Det er ikke sikkert, din historie indeholder mirakuløs helbredelse, frøer hos naboen eller at gå på vandet. Men når vi lever med Gud i hverdagen, så oplever vi igen og igen, at Han griber ind.

Hvert eneste vink fra himlen er værd at hilse velkomment – og give videre.

Tal sammen. Hvornår har du oplevet i dit liv, at Gud kom dig i møde? Hvornår har I som familie oplevet at stå i en situation, hvor Gud greb ind? Hvornår er næste gang, at I skal fortælle hinanden, det vi kan lide at kalde, 'Jesus-historier'?

Hvis du ikke er i en familie, hvem kan du så dele en Gudsoplevelse med? Hvem skal du lytte til?

3. Tro i generationer

Læs selv: 1. Samuelsbog 3

Jeg har med min mand og børn været på mission i Zambia. Det har mine børns mormor og morfar også. Mission handler om at blive sendt til et sted, hvor man er med til at flere må lære Jesus at kende og gøre ham til en del af deres hverdag.

De første år i Zambia boede vi på en bibelskole, hvor man uddannede præster, men også hjalp enker og forældreløse med tøj, mad og penge til at børnene kunne gå i skole. Hele vejen rundt om bibelskolen var en lang mur. Engang beskyttede muren mod løver og vilde dyr, i dag beskytter den mod tyve. Indenfor muren var der trygt og de smukkeste haver med farverige blomster. Der var først efter at vi var flyttet til Zambia, at jeg fandt ud af, at det var mine børns oldefar, som havde bygget muren mange år tidligere! Han døde inden vi rejste til Zambia, men hans hjerte for mission levede videre i mine børns mormor og mormor, hos min mand og jeg, og hos mine egne børn.

Gener kan ikke umiddelbart ses i kroppen, men de er med til at bestemme, hvordan vi ser ud og hvordan vi tænker. At børn ligner deres mor og far handler om, at gener gives videre fra forældrene til barnet – fra én generation til en anden. Troen er tiltænkt til på samme måde at gives videre til næste generation, men det sker ikke automatisk.

Da Paulus skriver et brev til Timoteus, som er én af dem, han har givet troen videre til, så står der sådan her:

Jeg tænker tit på din helhjertede tro på Herren. Både din mor, Eunike, og din mormor, Lois, havde en stærk tro, og jeg er overbevist om, at du har den samme stærke tro.

2. Timoteus 1,5

Paulus fortæller Timoteus, at det er en stor styrke, at have en tro, som er givet videre fra mormor til mor til barn – det vi kalder i tre generationer. På samme måde som min børns oldefar gav sin tro og hjerte for mission videre i fire generationer.

Tag handling. Måske har du en i din egen familie eller en i kirke familien, som har levet længere end dig, og som har troen med sig. Kunne du spørge dem om at fortælle dig nogle af deres troshistorier? Måske du opdager, at de har bygget en mur i Afrika eller noget andet, som passer lige ind i din historie.

Det kan også være at det er dig, som skal vende dig om til generationen, som følger efter dig. De har brug for at høre din troshistorie – og tro mig, der er flere end du tro, som rigtig gerne vil høre den.

4. Bønnevenner

Læs selv: Lukasevangeliet 2,21-38

Som barn luftede jeg nogle gange naboens hund. Men i stedet for en sædvanlig gåtur spillede vi golf. Jeg svang køllen, og hunden kom tilbage med bolden. Det var den perfekte måde at give hunden motion, uden at jeg skulle trækkes efter en snor. Men det var faktisk ikke hunden, som var noget særligt, det var mine naboer. Alfred havde levet en hel del år mere end mig, og han var fuld af tro. Jeg vidste, at han og hans kone bad for mig. Uanset hvad jeg kastede mig ud i af trosprojekter, så vidste jeg altid, at de bakkede op. Ofte var det bare et kærligt håndtryk, men jeg var ikke i tvivl om, at deres tro stod sammen med min tro. Alfred var en af mine store troshelte og en bønneven, som jeg en dag skal møde igen i himmelen.

Jesus havde faktisk også troshelte. Anna og Simeon havde begge to levet mange år, inden Jesus blev født. De var fyldt med Helligåndens kraft og ventede med stor iver – lidt ligesom når man venter på juleaften – på at Jesus ville blive født. De ventede på deres frelser.

Mens Jesus stadig var helt nyfødt, tog Maria og Josef ham med til templet. Samme dag havde Helligånden givet Simeon den idé også at tage op til templet. Anna var allerede i templet, hvor hun bad både dag og nat. Det endte næsten som én stor barnevelsignelse, da både Anna og Simeon møder baby-Jesus og får lov til at bede for ham.

*Netop den dag, da Josef og Maria kom for at indvi barnet Jesus, som Toraen foreskrev, havde Helligånden givet Simeon den indskydelse, at han skulle gå op i templet, og der mødte han dem så. Han tog straks den lille i sine arme og begyndte at lovprise Gud [...]
Hun [Anna] havde stået i nærheden og brød nu ud i tak til Gud. Derefter fortalte hun om barnet til alle, som længtes efter Jerusalems befrielse.*

Lukasevangeliet 2,27-28+38

Vi har allesammen brug for bønnevenner. En, som beder for dig. En anden, som du beder for. Bønnevenner kæmper livets kampe sammen med os – ikke fysisk ved vores side, men i bøn frem for Gud. Når vi på den måde lægger hinanden i Guds hænder, ligesom Jesus lå i hænderne på Simeon og Anna, så er vi med til at gøre noget, som har betydning helt ind i evigheden.

Tag handling. Hvem er din bønneven? Er der en, som du skal spørge, om at bede for dig? Du kan måske give dem en tegning eller et foto, som minder dem om at bede for dig. Hvem skal du række ud til og tilbyde din bøn?

Hvis du ikke er i en familie, hvem kan du så dele en Gudsoplevelse med? Hvem skal du lytte til?

5. Syner og drømme

Læs selv: Joel 3,1-5

Mine børn kan godt lide at putte sig i sofaen, når de har deres skærmtid. Men i sine børnehaver år havde min datter en særlig iPad, som havde sin helt egen skærmtid. Om natten havde hun ofte drømme med engle og med Jesus. Hvis det var en god drøm, kunne hun 'gemme' den på sin særlige iPad til senere. Men af og til drømte hun farlige drømme, som hun hurtigt slettede igen. Hun lærte Jesus at kende gennem sine drømme, og nogle gange handlede drømmene om noget, som havde betydning for vores fysiske verden. Så kunne hun om dagen hente drømmene frem fra sin indre iPad for at bringe et nyt lys og håb ind i dagen. Drømmene på den indre iPad var én af måderne, Gud talte til hende på.

En af profeterne i Det Gamle Testamente hørte Gud sige til ham, at en dag ville Helligånden være til rådighed for alle mennesker. Det skete pinsemorgen for snart 2000 år siden – måske husker du historien med en mægtig vind og ild på hovederne? – og gælder stadig i dag.

Profeten lovede, at alle mennesker ville kunne blive fyldt med Helligånden, fyldt med Guds kraft. Han sagde også, at når Helligånden kom, så ville Gud tale til de unge gennem syner og de gamle ville drømme drømme – lidt som at vi alle har en indre iPad, for Gud taler tit i billeder.

Engang herefter vil jeg udgyde af min Ånd over hele menneskeheden. Alle vil komme til at profetere, både mænd og kvinder. De gamle vil få åbenbaret min vilje gennem drømme, de unge vil få det gennem syner.
Joel 3,1

Gud taler altid, vi skal bare nogle gange øve os lidt i at genkende hans stemme. Tit modtager vi faktisk noget fra Gud, men slår det væk, som om det bare var vores egne tanker. Det kan også være, vi ser et billede, som vi ikke synes giver mening, men det betyder ikke nødvendigvis, at det ikke kan være fra Gud. Det kan være en hjælp at tale med en voksen, spørge om de tror, ordene eller billedet er fra Gud, og hvad det måske kan betyde?

Tal sammen. Har du oplevet, at Gud talte til dig? Hvordan vidste du, at det var Gud, som talte? Har der været tidspunkter, hvor du var i tvivl, om det var Gud eller bare dine egne tanker?

Tag handling. Bed Gud om at åbne jeres øjne og øre til at høre hans stemme. Inviter ham til at komme og tale til jer. I kan sammen tage tid til at sidde og lytte – bare nogle minutter til at begynde med. For nogle er det en hjælp at sætte musik på. Andre kan have glæde af at invitere Jesus med på en gåtur i naturen, hvor man er opmærksom på, hvad han taler.

Hvis I er nysgerrige på nattens drømme, så hav noget papir liggende ved siden af sengen, så I kan skrive/tegne, når drømmene kommer. Inden sengetid så bed Gud om at tale i drømmene og gå i seng med forventning om, at han vil svare – måske det ikke sker første nat, men prøv at give det tid.

6. *Bjerge*

Læs selv: 2. Mosebog 19

Måske du på en ferie har prøvet at stå for foden af et bjerg, altså i det område hvor bjerget begynder at tårne sig højt op mod himmelen. Lige der kan bjerget synes fuldstændig enormt, og man kan blive helt træt i benene bare ved tanken om at prøve at bestige det. Bjerge kan være skræmmende, og de er ikke så nemme at flytte på.

Under deres vandring i ørkenen kom det jødiske folk også til et stort bjerg, Sinai-bjerget. Gud selv havde lovet at møde Moses på bjerget, mens hele folket stillede sig op ved foden af bjerget.

Sinaibjerget var indhyllet i røg, fordi Herren var ved at stige ned på bjerget som en flammende ild, og røgen steg til vejrs som røgen fra en smelteovn. Hele bjerget rystedes af voldsomme jordskælv, mens lyden fra vædderhornet voksede i styrke. Så talte Moses, og Gud tordnede sit svar tilbage, så alle kunne høre det.
2. Mosebog 19,18-19

Jeg forestiller mig, at det må have været en vildt skræmmende oplevelse – men også fascinerende, for lige der talte Gud faktisk til dem. Med en stemme, der tordnede, så alle kunne høre det.

Bjerge kan også være et billede på noget af det, som er svært for os. Et problem eller en udfordring, som er så stor, at man ligesom bjerget har svært ved at forestille sig, at man kommer hen over og ud på den anden side. Man har svært ved skolen, føler sig ensom eller er alvorlig syg. Det kan være skræmmende – men det er også lige der, hvor vi kan opleve, at Gud giver os ny tro. Ligesom det jødiske folk stod sammen ved bjergets fod, sådan har vi brug for at stå sammen, ved foden af hinandens udfordringer. Bede for hinanden. Bede store bønner.

Vi skal ikke være bange for at tage børnene med til bjergets fod – for når vi tør invitere dem med ind i udfordringer, som kræver stor tro, så giver vi dem også mulighed for at møde den Gud, som tordner fra himlen og besvarer tro med store bønnesvar.

Tal sammen. Hvilke 'bjerger' er der lige nu i dit liv, i jeres familie? Er der 'bjerger' hos nogle af jeres venner eller mennesker omkring, som I har på hjerte at stå i tro for? Kan I bede sammen om at Gud må gribe ind? Hvis du er alene, hvem kan du dele dine 'bjerger' med, så I sammen kan stå ved bjergets fod?

Tag handling. Lyt til sangen "Giv mig tro" mens I skriver/tegner nogle af de bjerger, I sammen har talt om. Hæng sedlerne et sted i jeres hjem, så det også bliver tydeligt, når Gud giver bønnesvar.

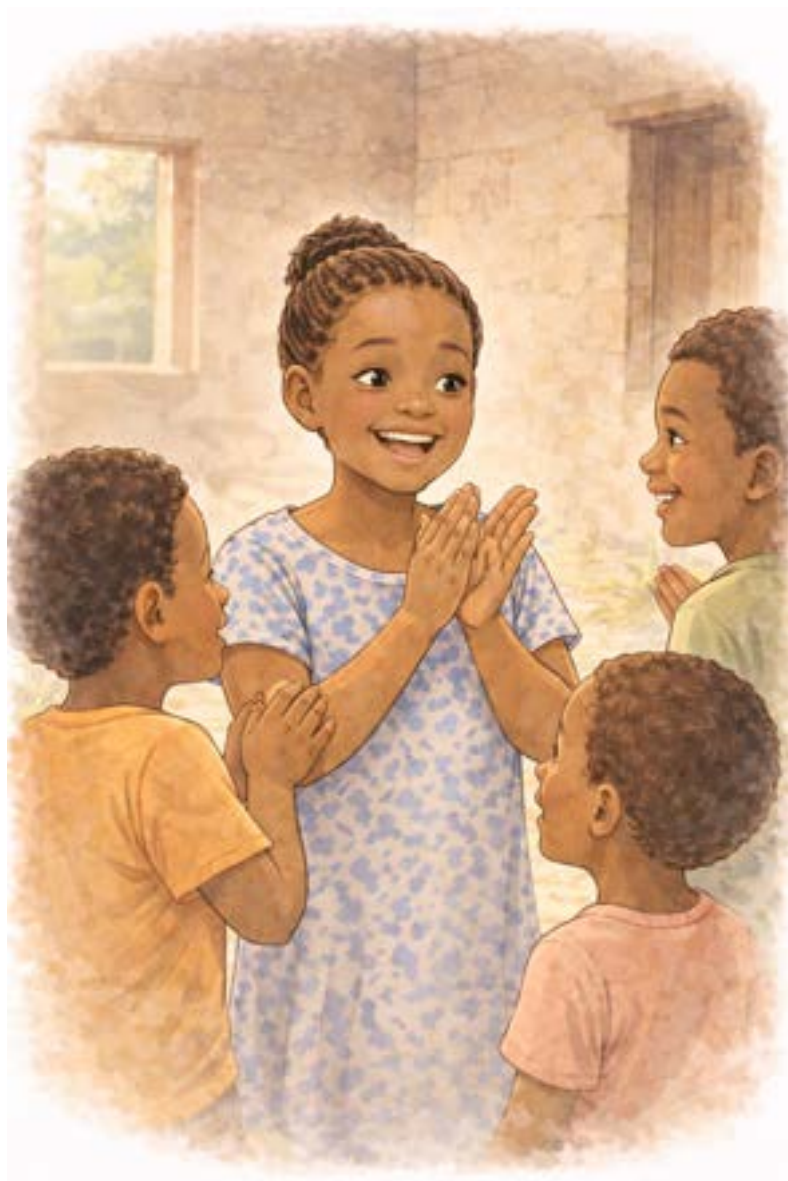
7. *Frimodig tro*

Læs selv: 2. Kongebog 5

I Zambia er der mange kirker, men mest for voksne. Nogle steder er børn slet ikke velkomne, andre steder er gudstjenesten ret lang og kedelig for børn. En af vores missioner i Zambia handlede om at starte børnekirker, hvor børn kunne møde voksne, som viste dem omsorg og kærlighed, og et sted, hvor de kunne møde Jesus og tage ham med i deres hverdag.

I en af børnekirkerne var der en pige, som hed Martha. Martha var 16 år gammel og havde været døv og stum – hun kunne altså hverken høre eller tale – de sidste 8 år, uden at man helt vidste hvorfor. Men Martha elskede at være i børnekirke og klappede glad med til sangene.

En dag kom en af de andre børn hen til Martha og sagde: “Martha, i dag skal du høre og tale!”. Derefter var der flere børn, som stillede sig hos Martha og begyndte at bede for hende. Pludselig skete det: Martha kunne høre og tale! Otte års stilhed var brudt, og Martha kunne synge med på sangene.

I kender måske historien om Na'aman, som blev helbredt for en svær, uhelbredelig hudsygdom efter at have dyppet sig syv gange i Jordanfloden. Det var en af Guds profeter, Elisa, som gav ham instrukserne, for Na'aman kendte ikke Gud. Men faktisk starter historien med at en pige, som var blevet sendt til et land, hvor man ikke kendte Gud, havde holdt fast i sin tro og tillid til Gud. Her kommer starten af historien om Naamans helbredelse:

En dag sagde den unge [tjeneste] pige til sin frue: „Jeg ville ønske min herre kunne besøge profeten [Elisa] i Samaria. Jeg er sikker på, at han kan helbrede ham.”
2. Kongebog 5,2-3

Jeg tænker, hvad var der sket med tjenestepigen, hvis ikke Na'aman var blevet helbredt? Kunne det have kostet hende livet? Alligevel stod hun frem med fuld frimodighed i tillid til, at Gud ville virke med på hendes forslag. Na'amans helbredelse var Guds svar til en ung tjenestepiges frimodighed, en moden profets bøn og Na'amans lydighed.

Hvis jeg virkelig har brug for et bønnesvar, beder jeg gerne børn om hjælp, for de er ikke nervøse for at bede ærlige bønner. I Zambia havde børnene brug for, at der var nogle voksne, som gav dem plads, og som ikke var bange for at invitere dem med, når der var brug for Guds indgriben.

Tag handling. Lad os sammen blive nysgerrige på, hvordan vi bedre tjener og vandrer sammen på tværs af generationer. Er der et tjenesteområde hvor du kan invitere et barn, en teenager eller ung til at smitte med deres frimodighed og tro? Er der områder hvor der er brug for at bringe den ældres modenhed og lydhørhed på banen?

